

Tập Thơ

Nguyễn Thị Băng Tuyết

Mục Lục

- 1- Ta
- 2- Vu Vợ
- 3- Dừng Chân
- 4- Còn Em Tóc Thoảng
- 5- Biến Chuyển
- 6- Nhân Du
- 7- Lỡ Vận Ca
- 8- Coĩ Tạm
- 9- Đoàn Khúc Hư Vô
- 10- Ly Trần
- 11- Hát Ru Thời Đã Mất
- 12- Coĩ trần Ai
- 13- Về Rừng
- 14- Bông Tuyết
- 15- Đón Xuân
- 16- Nổi Đòi
- 17- Như Phần Hương Bay
- 18- Ở Nơi Trần Thế
- 19- Nơi Về
- 20- Vẫy Chào Một Kiếp Phù Sinh
- 21- Mai
- 22- Ẩn Cư
- 23- Lẩn Thân
- 24- Nơi Đến
- 25- Mù Sương
- 26- Viếng Mộ
- 27- Ưu Tư
- 28- Hư Vô
- 29- Đọc Bài Thơ Cổ
- 30- Hàn Sĩ Ca
- 31- Ảo Giác
- 32- Hương Trắng
- 33- Tiếng Ru
- 34- Trong Giác Phù Sinh
- 35- Mai Sau
- 36- Một Ngày
- 37- Cát Bụi
- 38- Luân Chuyển
- 39- Nhớ Ba
- 40- Nhớ Mẹ
- 41- Con Người
- 42- Giọt Tuyết
- 43- Phụng Hiệp

Ta

**Đêm- chưa bao giờ hết
Ngày - chưa bao giờ tàn
Ta - chưa bao giờ chết
Mà hồn bay lang thang**

Vu Vơ

Sâu mộng ơi cho ta thành thi sĩ
Để nhìn đời bằng sóng mắt ưu tư
Nghe buồn sao khi trời đất vào thu
Nhặt lá rụng thấy hồn tràn thương cảm

Những đêm khuya nghe hồn bay lãng mạn
Xoã tóc dài ngồi dưới ánh trăng mơ
Dải lụa ngà sông đẹp hơn bài thơ
Cành sương đọng hay lệ tình vụn kỉ ?

Ta biết làm thơ cho hồn uỷ mị
Hay khóc buồn dù chẳng có gì đâu
Chỉ cảnh hoa, lá rụng xuống đêm sâu
Ta đã thấy đất trời đều cảm động !

Nghe khắc khoải giữa cõi đời ảo mộng
Để mong manh hồn nhỏ kéo theo sương
Ơi mùa đông, mây tím rủ nhau buồn
Và vẩy cả hồn thơ vào biển lệ .

Ta đã mang cả nỗi sầu nhân thế
Vào hồn mơ, vào lãng mạn vô cùng.
Nên thơ buồn ta viết chẳng hề xong
Mà trăng gió ru hồn vào mộng lạ ...

1972

Dừng Chân

Mười viên thuốc ngủ không hề chết
Ta ngủ mười đêm tỉnh dậy buồn !
Chải tóc, soi gương nhìn kẻ lạ
Miệng cười nụ nhỏ, lạnh như sương.

Ta lại dật dờ đi xuống phố
Đường quen, chân lạ bước vô chừng
Hồn mê xiêu lạc cùng mây gió
Trong đầu lát phát cảnh thiên vương .

Dừng chân nhìn mặt hồ xao động
Cúi xuống, nghe hồn xanh cỏ mây.
Ta ngồi lại nghỉ dăm ba phút
Trên đời thiên hạ có ai hay !

1973

Còn Em Tóc Thoảng Lên Trời

Còn em một chút buồn này
Chút tình đã muộn, chút ngày đã quên
Chút hôn lẩn giữa sương đêm
Chút hình tượng đá, núi chìm bóng mây.
Còn em chút tuổi hao gầy
Phát phơ ảo mộng trên ngày lãng du

Chút em tóc thoảng sa mù
Hắt hiu lá cỏ bay vù hư không.

1974

Biển Chuyền

Giữa trời đất vô cùng đêm nguyệt tận
Vạn vì sao bay lạc dải ngân hà
Ta đứng lặng nghe hồn linh vũ trụ
Âm u về theo gió thoảng yêu ma.
Tay chấp chới vẫy hoài thời quá khứ
Mộng ngang trời nay hát khúc bi ca!
Giữa trời đất vô cùng đêm nguyệt tận
Đôi hồn khua bay vút bóng sơn hà.

30/04/1975

Nhàn Du

Non nước qua rồi cơn biển động
Nửa giấc phù sinh trắng mộng đời
Ta về, gác kiếm Kinh Kha cũ
Vút gánh tang bồng theo nước trôi.

Ta về, xa lánh tình nhân thế
Ngày lại qua ngày, ngắm bóng mây.
Nhấp chén trà thơm nghe gió thoảng
Và tiếng chim buồn quyện lá bay.

Ta về, thương đất, thương hoa cỏ
Nhìn bóng mình in đáy nước trong
Tay gõ nhịp đàn rung ánh nắng
Nghêu ngao lời thoảng khúc tình tang.

Ta về, cũng học làm Khương Tử
(Nhưng chẳng thềm câu chút lợi danh)
Hờ hững nhìn theo dòng nước chảy
Mỏi mòn cá đớp sóng lung linh.

Ta về, gác kiếm Kinh Kha cũ
Bỏ hết ngoài tai những chuyện đời
Rượu uống không say không thấy chán
Nhìn xem thế sự lạnh lùng trôi.

1975

Lữ Vận Ca

Ở đây dốc núi nghiêng trời thăm
Rừng xanh mù mịt bóng trùng lai
Ta lặng ngắm vàng mây huyền ảo
Và nghe tiếng hú vượt đêm dài.
Tiếng ai hú giữa vô cùng tận
Nào nùng rợn cả cánh chim bay !

Hồn điên ma quái u linh thoảng
Chập chờn sương khói bóng liêu trai
Lung linh tóc trắng pha màu suối
Hiu hắt trời tang phủ tháng ngày.

Không có áng mây miền cố quận
Ngẩng nhìn chỉ thấy gió mưa bay.
Lẫn giữa thời gian và cát bụi
Chút hồn hận tử lạc qua đây
Mộng lớn trùng trùng khoe dáng núi
Nào ngờ bão loạn mộng sa tay.
Hỡi ơi ! Vận lữ anh hùng tận
Chí cả tan trong một phút này !

Vũ trụ xoay qua thời bĩ cực
Nào ai ngóng đợi phút thới lai ?
Dáng hổ điêu tàn trong cũi sắt
Còn ai thương xót núi non này
Tiếng ai hú giữa vô cùng tận
Vượt thời gian thâm thẳm tương lai.

Mặt mù dốt đứng trăm năm nữa
Biết có còn bóng núi hôm nay ?
Những con dã thú trong rừng thẳm
Xác thân thành nắm bụi cát bay
Hồn thiêng u uất vờn sông núi
Nợ đời chưa trả trắng đôi tay
Hỡi ơi ! Anh hùng trong huyết sử
Mặt vận cùng ta một chôn này !

Tiếng ai hú giữa vô cùng tận
Nghìn năm âm vọng rợn trần ai.

1976

Cõi Tạm

Này xin trả phố cho người
Trả thành thị lại cho đời phù hoa.
Ta về cuối nội mây xa
Hỏi con hạc trắng đâu là cõi mơ?

Mang theo một chút mộng hồ
Bay đi theo dấu sương mờ nẻo quên
Ta từ một chút thiên duyên
Gõ vườn mộng tưởng, hát nguyên gió trắng.

Sá chi cõi tạm hư trần
Mà bon chen giữa vườn hồng ảo du ?
Ta về hát khúc thiên thu
Cưỡi con hạc trắng bay vù thể gian .

1977

Ly Trần

Chút ảo giác hồn khuya sương khói phủ
Đã bay đi tắm lạnh dưới dòng trăng.
Mắt ta nhắm mà trái tim bừng mở
Ngát lời ca trong khúc hát ly trần.

1977.

Đoản Khúc Hư Vô

Cho nhau một khoảng trời sâu
Nhìn nhau lặng hỏi hôm nào thu phai ?
Mai này về chốn Như Lai
Hoá thành bông tuyết trùng lai đợi người.
Ngậm ngùi hỏi đoá sương rơi
Rằng đây có phải là đời hôm xưa ?
Sương cùng lá ngõ ngàng thưa
Ở đây chỉ có trời mưa tuyết mù.
Vén tầng mây lạnh trong thu
Tưởng ta từ chốn hư vô thoảng về.

Ngày mai bông tuyết tứ bề
Lung linh toả trắng ngọn thề cuối non.

1977.

Hát Ru Thời Đã Mất

Vẫn mỗi sáng lắng hồn bên ly cà phê
ngắm những giọt đen quen thuộc
chậm và đều
gõ từng tiếng nhỏ ưu tư.

Vẫn ta những buổi trưa buồn
ôm đàn ngòi hát vu vơ
khi lá vẫn rơi, chim vẫn hót, và trong vườn tĩnh lặng chợt xao động tình
cờ
với cỏ và hoa
chim và bướm
rì rào thanh thoảng
bản nhạc tuyệt vời trần gian.

Vẫn mỗi chiều hát cho dòng sông nghe
lòng ngậm ngùi khẽ nhủ
sông ơi dù có xuôi ra biển, xin nhớ trở về nguồn...
và những khóm lục bình
đẹp như những cánh chim xanh
khi trăng lung linh mặt sóng
khi sao lấp lánh hơi sương
khi thuyền ta trôi, ngược mắt nhìn trời, lòng mênh mang như nước
ta khẽ hát ru sao
sao ơi !

Rồi mai em trở về trời
Xin cho ta gửi chút đời lãng du ...

Vẫn mỗi đêm ta-về-của-riêng-ta
chống tay ôm thời đã cũ
gọi tên từng đứa bạn thân
biệt mù kỷ niệm

bay mất hương xưa
còn chăng, còn chăng
ngày qua trong từng nỗi nhớ !

Ôi ! Ta đã vô tình khơi dậy những nỗi xót xa, khi ru
hồn thi nhân, thả bay miền lãng mạn
vì những tưởng rằng, vẫn đang sống trong thời vàng son huy hoắt
đến khi thức tỉnh bàng hoàng
mới biết rằng từ đây, từ đây
chỉ là dĩ vãng !
và đôi môi xưa đã từng hát ru những nỗi
ngậm ngùi
từ đây, từ đây
sẽ chỉ hát-ru-một-thời-đã-mất !

1978

Cõi Trần Ai

Múc hai gàu nước thật đầy
Tưới lên ướt cõi trần ai mịt mù.
Những con sâu bọ để trùng
Bỗng dựng hoà nhạc hát mừng nước non !

VỀ RỪNG

Mai ta sẽ trở lên rừng
Hỏi bây vượn cũ có mừng hay chẳng ?
Nắm tay những bạn dã nhân
Cùng nhau mở hội tung bừng hát ca.
Mặc cho cái lũ quỷ ma
Quay cuồng giữa chốn ta bà thế nhân.

Lá rơi lấp nẻo lên rừng
Những con dã thú hát mừng trong mơ !

1979

Ta là bông tuyết trắng
Lỡ bị trời lưu đày
Xuống trần gian hư huyền
Dấu buồn trong hai tay.

Nhìn bốn phương chẳng thấy
Một ai là tri âm
Hắt hiu từng sợi tóc
Vuốt ve đời phù vân
Ngậm ngùi nghe tiếng nhủ
Sá chi cõi hư trần
Sá chi đời cát bụi
Khi hồn ta như băng.

Ôi! hồn ta như băng
(khác chi chùm bông tuyết
Vẫn lạnh lùng ngàn năm).
Bao giờ bày hạc trắng
Đưa ta về thiên đàng
Bao giờ ta sẽ hát
Thôi già từ trần gian!

1980

Đón Xuân

Năm hết rồi đây, Tết đến đây
Ngoài thêm lác đác cánh hoa mai
Dăm con bướm nhỏ hờ ơ lượn
Mấy cánh chim chiều chấp chới bay
Rượu nhạt, bình khô, tình cũng cạn
Trà tàn, chén lạnh, gió xuân phai
Hiên vắng, đường xa không thấy khách
Ngoài thêm lác đác cánh hoa bay .

Năm hết rồi đây, Tết đến đây
Ta ngồi nhâm tình tuổi trần ai.
Tóc đã bao năm nhiều sợi bạc
Tuổi bao nhiêu nặng đã oằn vai!
Tay vỗ chưa vang thành tiếng nhỏ
Đã loãng tan trong cát bụi này.
Hoa dăm ba nụ chào xuân mới
Héo hắt lòng riêng những cánh mai.
Ngẫm lại đời ta bên cốc rượu
Lặng nhìn thiên hạ đón xuân say.
(Làm sao tìm lại thời thơ ấu
Áo mới thơm trong tuổi mộng đầy !)

Tay trắng nâng hoài ly rượu cạn
Có người đón tết mắt cay cay .

1980

Nỗi Đời

Ngày hắt hui rơi từng mảnh điêu tàn
Hoa cỏ úa trong khung đời chật hẹp
Ta vẫn đẩy với nửa hồn kiêu mạn
Nhếch môi cười nhìn thế sự phù du.

Một nửa hồn đã lạc cõi hư vô
Đã tan tác giữa trời xanh xa thẳm
Ta không thể lướt đôi hài vạn dặm
Choàng đôi tay ôm cả núi sông này

(dù vô cùng ta muốn biến trần ai
Thành mây gió thành tuyết sương huyền ảo
Ta muốn biến cả loài người hung bạo
Thành cỏ hoa trang điểm cõi thiên đường
Ta muốn cuộc đời ngát một làn hương ...)

Ta vẫn đẩy với tháng ngày u uất
Từng giọt thời gian rơi vào mộng ảo
Muôn nỗi đời quyện thành khói liêu sơ
Lạc lững bay vù vào những cơn mơ ...

1980

Như Phấn Hương Bay

Những lúc buồn riêng nâng cốc rượu
Gọi thầm tri kỷ ở đâu đây
Chỉ thấy hồn khuya nghiêng bóng nhỏ
Và chút sầu vương khoé mắt cay.

Ta cười úp mặt trong tay trắng
Hồn riêng khinh bạc thế nhân này
Sá chi chút bụi trần ai đó
Mà lọc lừa theo sự thế xoay ?

Bạn bè dăm đứa còn hay mặt
Tình có còn nguyên giữa đôi thay ?
Ta vẫn một mình nâng cốc rượu
Gọi hoài, chỉ thấy cánh chim bay !

Những giấc kê vàng bên gối mộng
Bức tranh vân cầu khói sương bày
Nghìn xưa phù thế tàn hư ảo
Đời vẫn còn trong cuộc tỉnh say !

Ta cũng đã qua thời gió bụi
Giật mình thấy vẫn trắng đôi tay

Mộng đã hờ ơ như bóng khói
Đời riêng xiêu lạc cuối phương này.

Thì có sá chi thời huy hoắc
Vàng son như thể phấn hương bay
Còn ai ôm mộng nghiêng trời đất
Hắn vẫn còn mong gió chuyển mây ?

Ta ở nơi này trông thế sự
Đời chìm trong rượu ngát men cay
Lẳng nghe tiếng hát lưng trời gió
Tưởng hồn đã lạc khỏi trần ai .

1982

Ở Nơi Trần Thế

Con chim
vỗ cánh về rừng

Thời gian vỗ cánh xa nguồn
mắt nhắm

Còn ta
với những chia tan

Nghe hồn
lịm tắt
trên ngàn cỏ hoa.

1983

Nơi Về

Ta về
ruổi ngựa
lên non.
tìm nguồn suối đổ
khua hòn đá xanh
hỏi dây leo
quấn trên ngàn
có nghe
gió thổi
tan tành
thế nhân ?

1983

Mai

Mai về thương là thương cây
Thương đồng cỏ nội, thương ngày lãng du
Nghe trong thoảng gió mơ hồ
Hồn ta xiêu lạc khỏi bờ nhân sinh

Nơi Đến

Đường xa hỏi lá và chim
Bao giờ mới đến được miền bông lai ?
Sá gì tuyết lạnh hai vai
Ngâm câu kinh nguyện giữ bay kiếp trần.

1984.

Vẫy Chào Một Kiếp Phù Sinh

Ngắt chùm hoa dại bên đồi
Đem về trồng xuống khắp đời hoang vu
Rủ con bướm mộng vàng thu
Ghé qua chấp chới cánh mù hương bay.

Múc thêm một vại nước đầy
Tưới lên cho thấm kéo ngày buồn tênh!
Mang theo một trái đào tiên
Rắc dăm hạt mộng gửi miền nhân gian

Thả hương theo gió biệt ngàn
Kết vàng sương đọng trên hàng cây xa
Choàng lên khắp những cội hoa
Lắng nghe lá hát, la đà hương bay...

Ngày xưa... như thoáng mây bay
Mộng xưa... thôi gửi cùng cây cỏ rừng
Nơi xưa vắng một người buồn
Theo dòng năm tháng, chôn từng đoá mơ.

Giữa cuộc đời vẫn bơ vơ
Giữa phồn hoa vẫn hững hờ, giá băng.
Trách chi đời quá bể bàng
Hồn ru giấc mộng, cõi hoàn hư không.
Linh hồn nhỏ, giữa mênh mông
Tay không choàng hết nỗi lòng thế gian.
Thì thôi hỏi gió trên ngàn
Chắc còn thổi mãi cho hàng thông reo?
Chắc còn muôn suối ngàn đèo
Cho mình gửi đến ít nhiều xót xa?

Thôi thì giã chồn phù hoa
Lang thang tìm dấu nhận sa cuối trời
Nghe lá hát, ngắm hoa cười
Nghiêng tai lắng khúc nhạc vời non cao.

Suối xa dẫn đến nguồn đào
Vời bao trái mộng kết màu trên xanh
Hái hoa đan áo hương trầm
Thả bay theo gió một làn khói thu.
Chim trời soãi cánh nhàn du
Hót vang trong cảnh tuyết mù tuyết giăng.

Ở đây xoá dấu hư trần
Những con dã thú cũng thành cỏ hoa
Nai hiền ngơ ngác trên xa
Bướm vàng lảng đãng bóng nhòa phấn hương.

Hắt hiu cánh nhọn qua đường
Cũng dừng lại ngắm núi rừng ảo mơ
Ngắm người kết lá đề thơ
Gửi cho cõi thế một tờ mây trôi.

Thênh thang hát khắp nương đồi
Khắc trên bia đá những lời ngạo ca
Mai về trồng khắp đồi hoa
Đan cảnh cỏ dại làm nhà ẩn cư.
Chẻ cành trúc viết tâm thư
Gửi đời hai chữ mộng hồ: Sắc-Không.

Nếu mai nước có đổi dòng
Ngược đường lên chốn non bông dạo chơi.
Phổ xưa bụi cát rã rời
Thôi thì, người có bỏ đời lên non?

Nơi đâu nắng nhuộm mây hồng
Ngàn hoa tím ngát bên dòng suối mơ
Nơi nào nhạc lẫn trong thơ
Đồi thông réo rất bên bờ thu phong
Có người thổi khúc cuồng ngâm
Kết bè phù thế thả dòng nước xuôi.

Ngoác con Hạc, vẫy chim trời
Vấn tà mây lụa, khoác vời sương đêm
Bay theo làn khói ảo huyền
Bước chân lạc dấu qua miền Như Lai.

Cõi xa vẫn mộng là đây!
Run run hái nhánh hoa cài tóc thơm.
Vén mây nhìn khắp mùi hương
Thấy đời xưa vẫn vô thường nổi trôi!

Quay lưng, khép ánh mây trời
Tóc buông che kín cõi đời dưới xa
Mai ngày tịch mặc hiên hoa
Xoá trong ảo thức một toà phù sinh.

Cõi Thiên trở một đài sen
Bóng chim ngậm hạt chuối huyền gửi trao.
Lìa thân, rũ kiếp hư bào
Nhập hồn tịnh lặng, tìm vào Chân Như.

1984

Mù Sương

Nghìn năm nửa lá xanh thành mây trắng
Mắt nai buồn lẫn trong đám sao thu.
Đôi tay nhỏ chập chờn theo cánh hạc
Lắng hồn hoang trên vạt nẻo sương mù.

1985

Ăn Cự

**Nơi đây ta ở một mình
Ngày nghe chim hót, đêm nhìn sao rơi
Một nơi xa biệt cuộc đời
Tháng ngày như thoáng bụi vời thình không.**

1981

Lần Thân

**Ngậm trên môi nhánh cỏ bông
mỉm cười
Cỏ rớt xuống nguồn hư không
Thần thờ hỏi lá trên non
mai sau biết nhánh cò con
có già ?**

Viếng Mộ

Mênh mang gió hát với trời
Cỏ xô dạt sóng, mây đời non cao.
Thầm thì kể chuyện trăng sao
Không hay hương đã nhạt vào hư không.

Ưu Tư

Bao triệu năm rồi trăng vẫn nở tươi nguyên
Chỉ thấy con người già cõi, chết đi.
Và trần gian đầy cát bụi.

Bao triệu năm rồi tình yêu vẫn long lanh màu nguyệt bạch
Mà đời người gió thoảng.
Những quả tim mù lại hoá đá trong nhau !

Hư Vô

Ta ở đây bạn với trăng ngàn
Lá cỏ xanh, xanh đến lạnh lòng
Tiếng chim hoà nhập thiên nhiên vọng
Ta thả trôi ngày theo mênh mông.

Độc Lại Bài Thơ Cổ

Đã quen với tháng ngày tịch mịch
Vẫn bên ta trang sách cũ càng
Gỗ đá, ngâm bài thơ sông Dịch
Lẫn trong sát khí nổi mơ màng.

Tráng sĩ xưa vung gươm cứu nước
Nghien răng, tóc dựng, vang câu thề
Đã quyết một đi không trở lại
Đôi tay mỹ nữ - hề chia ly !

Tiếng sáo trào dâng niềm uất hận
Nước mắt rơi - hề lạnh non sông
Tri âm, tri âm - hề ly khách
Vàng khăn tang, mây bạc, trắng lòng.

Truyện xưa đọc nát vần thơ cổ
Tiếng gươm khua, trang sách ngâm ngùi
Ly rượu thời nay không đủ ấm
Bóng trăng soi, nổi nhớ đầy vơi.

1989

Hàn Sĩ Ca

Ta đã hơn mười năm đi dạy
Bao lớp học trò nối tiếp qua
Chia biệt, còn hai bàn tay trắng
Trời cao thăm thẳm cánh chim xa.
Mười năm ngẫm nghĩ bên trang sách
Bút cùn, áo rách, tình phôi pha.

Mấy đứa bạn thân chung lớp cũ
Đứa bỏ nghề đi lấy chồng xa
Đứa chuyển ngành sang làm kinh tế
Đứa xin xuất cảnh, bỏ quê nhà.
Dăm đứa bạn thân giờ đếm lại
Rung rung dòng lệ xót thương ta!

Nhìn lại hơn mười năm dạy học
Đã thấy đầu mình phấn nở hoa.
Tuổi trẻ một đi không trở lại
Ước mơ thì ngày một thêm xa
Ta vẫn tới lui trên bục giảng
Thấp thoáng thời gian bóng nắng tà.

Còn đây, mười năm, trang sách cũ
Và còn chút máu trái tim ta!

1990

Ảo Giác

Chèo ghe, khói phủ sông mù
Nghe rơi ảo giác trên phù hư bay
Hồn ta chấp cánh đêm nay
Chèo ghe đi suốt đường dài chiêm bao.

Hương Trắng

Xoả mây dài thắm đêm vàng
Ôm vàng hương ngự trên hoàng lan xưa.
Sương mù ẩm lạnh hoa mơ
Nhìn trăng đắm ướt mặt chờ hư linh.

Tiếng Ru

À ơi !
Gió đưa cây cải về trời
Lời xưa nhẹ nhẹ ru đời, ru tôi.
Đã từ lâu lắm người ơi
Lời ru lạc giữa cảnh đời bon chen

Tôi qua phố lạ đường quen
Từ đô thị đến mọi miền làng quê
Lang thang khắp nẻo đi, về
Chỉ mong tìm lại cái thời xa xưa...

Cái thời mẹ hát ầu ơ
Ru con ngủ giấc tuổi thơ ngọt ngào
Nôi hồng đưa nhịp ca dao
Lời ru mẹ thoảng hương cau quê nhà.

À ơi ...Lòng mẹ bao la
Cả trời biển đọng trong lời mẹ ru
Êm êm vào tận giấc mơ
Niềm vui mẹ nở trên bờ môi con
Cái thời nhịp võng thành quen
Ca dao đầy với tuổi con từng ngày...
Ruộng đồng lá cánh có bay
Con trâu vẫn kéo chiếc cày hôm xưa...

Người ơi đến tận bây giờ
Tim tôi còn đọng những lời mẹ ru
Hương cau vẫn thoảng trong mơ
Cầu tre lắt lẻo còn chờ mẹ qua ...

Phải chăng giờ khắp quê ta
Cầu tre đã gãy, vườn cà hết xanh?
Chẳng còn trúc mọc đầu đình
Chẳng còn muối mặn, gừng nồng với ai ?

À ơi ... Lời mẹ xưa phai
(Như cây cải... đã vôi bay về trời)
Ngày xưa mẹ hát ru tôi
Bây giờ ai hát ru người, người ơi !

Dường như những tiếng à ơi
Giờ thành xa lạ trên môi mẹ hiền
Nôi hồng theo nhịp tay quen
Lắc lư tiếng nhạc đánh chuyền tao nôi ...

Còn đâu những tiếng ru hời
ngậm ngùi tôi nhớ lại thời xa xưa
Cái thời mẹ hát ầu ơ ...

Trong Giấc Phù Sinh

Giờ đây con đã trưởng thành
Là công cha mẹ nhọc nhằn bấy lâu
Mẹ cha giờ tóc sương phao
Trăng gầy nghiêng khuyết mòn hao bóng tà.

Dù con phận mỏng mưa sa
Chút thân nhi nữ cỏ hoa giữa trời
Vẫn nghe kiêu hãnh với đời
Vì còn trên áo tuyết vờ hồng hoa.

Mai dù trời nổi phong ba
Thì con vẫn có mẹ cha với mình.
Bàn tay ngạo giấc phù sinh
Ngăn đời dừng lại đến nghìn năm sau !

Mai Sau

Mai này còn lại mình ta
như mù sương lẫn trong tà khói xanh
Mẹ cha như bóng chuông mảnh
Sẽ tan biến giữa lá cành thiên thu.

1991

Một Ngày

Một ngày như những ngày qua
Ngắm mây buổi sớm, thương hoa buổi chiều.
Tiếng chim gọi lá liêu xiêu
Bóng ta rớt xuống bóng chiều, mênh mông.

Luân Chuyển

Chỉ là sương khói mà thôi
Đời ta với vạn đời người xưa sau.
Kiếp này ngẫu nhĩ gặp nhau
Phải chăng tiền kiếp chiêm bao vận về?

Nhớ Ba

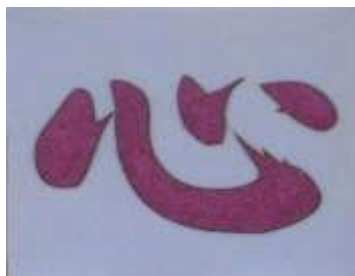
Ba nằm đây giữa đồng ruộng mênh mông
Con gió bắc có làm Ba nhuộm lạnh?
Những cơn ho bao năm dai dẳng
Biết có còn làm Ba mất ngủ nữa chăng?

Những liếp dưa không chịu nổi gió đông
Đã cùn đọt, quăn queo sức sống
Nhớ ngày xưa Ba đợi mùa gió chướng
Mang hơi ấm về cho dịu nhịp tim căng.

Con vuốt mồn tay những lá dưa quăn
Nhớ giọt mồ hôi thấm đẫm
Nhớ đôi tay sắt se vì gió bắc
Ba đổ mồ hôi sưởi ấm những liếp dưa.

Con vẫn còn vun xới liếp dưa xưa
Và đón mùa gió bắc
Với bông Ba lòng lộng giữa ruộng đồng bát ngát
Sưởi ấm con qua những mùa đông ...

1994

Nhớ Mẹ

"Ngồi buồn nhớ mẹ ta xưa
Miệng nhai cơm búng lưỡi lừa cá xương "
Giữa trưa buồn nghe tiếng hát ru con
Với tiếng võng xa đưa cho hồn ta xao động..."

Mẹ ơi!

Hơn bốn mươi năm nay con ngủ say trên cánh võng
Đã quen rồi hơi thở mẹ thân yêu
Quen mùi trà thơm quyện với hương cau
Quen màu nắng trên đôi tay gầy guộc
Quen tiếng dế vào ra hôm sớm
Quen bóng mẹ già mỗi buổi ngắm trông con
Quen bàn tay che nắng ngó đăm đăm
Với chéo khăn trên mái đầu bạc trắng...

Mẹ ơi!

Khi tất cả bỗng biến thành bụi cát
Hình bóng Mẹ chỉ còn trong ký ức
Con chơi vui thảng thốt đến không ngờ
Khi hiểu rằng chỉ gặp Mẹ trong mơ!

Và bây giờ con đang giữa mùa thu
Không có tiếng hát ru, chẳng còn hơi ấm Mẹ

Chỉ mình con ra vào lặng lẽ
Hương nhang trầm cay đến cả chiêm bao
Bây giờ Mẹ ở nơi đâu ?
Mênh mông trời đất nỗi sầu riêng con
Ví dầu lấp bể đời non
Cũng không tìm được thuở còn Mẹ yêu!

Ngày qua ngày gặm nhấm nỗi cô liêu
Đề đau nhói khi nghĩ về thực tại
Con đã hiểu thế nào là thơ đại
Khi vô tư hoang phí những ngày vui.
Những ngày con có Mẹ trong đời
Con đâu nghĩ là tuyệt vời hạnh phúc
Giờ ray rút xót đau thì đã muộn!

" Mẹ già như chuối chín cây, gió lay Mẹ rụng ..."
Tiếng hát ấy sao nào nùng, thê thiết
Cho nước mắt thấm, lạnh cả ban trưa
Mẹ mới hôm nào đã là Mẹ xưa
Con dẫu bốn mươi vẫn là con cô út!
Chắc Ba Mẹ đã đoàn viên hạnh phúc
Để mình con ngơ ngẩn giữa mùa thu
Gió mùa thu không còn Mẹ hát ru
Tiếng hát Mẹ đã đi vào cổ tích.

Mẹ Oi!
Rồi thời gian vẫn đông qua, xuân đến
Cây mai trước nhà vẫn nở những mùa vui
Chỉ có con mỗi khi nghe tiếng hát
Lòng buốt đau vì vắng Mẹ trong đời
Còn bao giờ con được "Mừng tuổi Mẹ" , Mẹ ơi!.

1998

CON NGƯỜI

Ta là ai của muôn ngàn kiếp trước?
Ta là ai của hàng vạn kiếp sau?
Nếu sự sống bắt đầu từ nước
Thì cứ xuôi theo nước, về đâu?

Ta muốn xuyên qua thời gian, cát bụi
Ta tìm ta trong vạn triệu thiên hà
Chút vơ vát có tan thành hư ảo
Phút giây này có đọng lại trăng sao?

Ta ngỡ ngẩn giữa thiên thu - khoảnh khắc
Lắng nghe ai rao giảng chuyện luân hồi
Ai đếm được triệu ngôi sao đã tắt
Dải ngân hà vẫn lấp lánh dòng trôi...

Mai vũ trụ có rùng mình chết lặng
Tỷ tỷ linh hồn trú ngụ nơi đâu?
Một sát na giữa thình không diên đảo
Ta lang thang về nguồn cội chiêm bao.

2004

GIỌT TUYẾT

Chẳng gì vương bận lòng ta
Thên thang cõi tạm như là khói sương
Mốt mai giọt tuyết hoang đường
Nhẹ rơi vào giữa vô thường...mất tăm.

2004

PHỤNG HIỆP

Phụng Hiệp tình quê bảy ngã sông
Lúa thơm xanh mạ ngát hương đồng
Phù sa vờn gợn màu mây đục
Rạch Bảy Thưa về thăm xóm thôn.

Xuống chợ Búng Tàu dăng ý thơ,
Chiều xa êm nhẹ áng mây mờ
Ngọc Hoàng lung đó đầy lau sậy
Ngã Tư Lái Hiếu những trông chờ.

Sông Cái ru hồn xuống nước sâu
Bao cây trái ngọt bủa quanh trầu
Hương cam, quýt, bưởi, cau, dừa, chuối...
Đượm thắm tình quê mẹ dải dầu.

Thôi đã xa rồi Ngã Bảy ơi!
Ngàn năm con nước vẫn dòng xuôi,
Hẹn một ngày mai về với nước
Xuôi thuyền theo nhịp mái chèo đôi.

TRẦN DZUY CANG

Nguồn: Tư liệu

Tổng hợp: **Nam Phong**

Ngày mừng 2 tháng 2 năm 4894 - Ất Mùi (2015)

www.vietnamvanhien.net